

מ"ת 34937/06/17 - מדינת ישראל נגד י ב א

בית משפט השלום בקריות

מ"ת 34937-06-17 מדינת ישראל נ' א(עציר)
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופטת סימי פלג קימלוב
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	י ב א (עציר)

החלטה

בפני בקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו.

נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי המתלוננת, תקיפה סתם כלפיה והיזק לרכוש.

על פי עובדות כתב האישום, בני הזוג התגוררו יחד בנהריה. בתאריך 11.6.17 סמוך לשעה 19:00 בדירתם, החל הנאשם לקלל את המתלוננת כך שאמר לה: "יא זונה, שרמוטה, שקרנית" ותקף אותה כך שדחף אותה בראשה וירק עליה עשרות פעמים, יריקות שפגעו בגופה. בהמשך למתואר, הרס הנאשם במזיד את קיר הדירה, כך שהיכה בדלת מכת אגרוף וכתוצאה מטריקת הדלת ניזוק קיר הגבס.

בתאריך 4.4.17 בדירתם של בני הזוג, כאשר חזרה המתלוננת מעבודתה, החל הנאשם להטיח במתלוננת כי היא שקרנית ובהמשך תקף אותה כך שלפט אותה בשתי ידיו והחל לנערה בחוזקה. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלוננת המטומות מרובות ביד שמאל.

בבקשת המעצר נטען, כי למבקשת ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב ובכלל זה דוחות פעולה ומזכרים של שוטרים, עדות המתלוננת עצמה, צילומי חבלה, הודאת המשיב בחלק מן האשמות המיוחסות לו, דוחות משלט וצילומים של התכתבויות בין הנאשם למתלוננת.

על פי עובדות הבקשה, טוענת המבקשת כי מתקיימת עילת מעצר של מסוכנות מכוח סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: "**חוק המעצרים**"), שכן קיים חשש כי המשיב יסכן את ביטחונו של הציבור באם ישוחרר, בשים לב למיוחס לו.

עוד קמה כנגד המשיב חזקת מסוכנות מכוח סעיף 21(א)(ג)(5) לחוק המעצרים, שכן מדובר בעבירות אלימות כלפי בת

זוג וכי מסוכנות זו מתחזקת שכן חומר החקירה מצביע על כך שהנאשם ביצע את העבירות תחת השפעת אלכוהול.

זאת ועוד, המבקשת טוענת כי למשיב גיליון הרשעות קודמות הכולל 3 הרשעות, בין היתר בעבירות אלימות דבר שתורם להחרפת החשש מפני סיכון שהמשיב יחזור על מעשי הפרת החוק גם בעת שחרורו.

בדין שבפני חזר ב"כ המבקשת על הבקשה וביקש להוסיף כי מהדיסק המצורף לתיק החקירה אותו הגיש, ניתן לראות את המשיב כשהוא נסער ורגיש ובשים לב כי יש סממנים כי המשיב צרך אלכוהול באישום האחרון והעובדה שהמעשים נמשכו על פני תקופה של למעלה מחודשיים, ניתן ללמוד כי ישנה מסוכנות.

ב"כ המשיב לא חלקה על קיומן של ראיות לכאורה, אך הדגישה כי חלק מהמעשים המיוחסים למשיב אינם ניתנים לביצוע וכוונה דבריה ליריקות המיוחסות למשיב. זאת ועוד, הפנתה הסניגורית לעניין החבלות וצינה כי אימה של המתלוננת וגם המשיב עצמו הסבירו כי למתלוננת עור עדין וכי גם לפני קרות המעשים המיוחסים למשיב, היו סימני המטומות על גופה של המתלוננת וכי אף היא עצמה מאשרת את הדברים בהודעתה. עוד ציינה הסניגורית, שהמתלוננת נחקרה באזהרה ביחס לתקיפת המשיב והודתה שתקפה אותו ולטענתה פעלה תוך שהגנה על עצמה וכי הפרטים אותם מסרה המתלוננת היו כלליים, מבלי שתיארה כיצד קרו המעשים, במיוחד כאשר נשאלה על תקיפתה את המשיב עצמו. עוד טענה הסניגורית כי מדובר במסוכנות ספציפית כלפי המתלוננת עצמה ולא כלפי הציבור וכי נוכח העובדה שהמתלוננת עזבה את ביתם המשותף לאזור הקריות, יש בכך כדי להצדיק שחרור בתנאי הרחקה בלבד.

לדין התייצבה אימו של המשיב ודודתו המוכנות כי המשיב יהיה בבית אימו בעיר נהריה ולפקח עליו בתנאי מעצר בית לסירוגין. יצוין, כי דודתו של המשיב מתגוררת בסמוך לבית האם, כך שתוכל לסייע בפיקוח על המשיב.

המדינה מתנגדת לשחרור של המשיב לחלופה המוצעת בעיקר מפני שהתגלה בדין כי לחובת אימו של המשיב הרשעה קודמת משנת 2014 בעבירת מרמה וכי איננה מתאימה למשימת הפיקוח.

לאחר שעיינתי בתיק החקירה ושמעתי את טיעוני הצדדים אני סבורה שמתקיימות ראיות לכאורה. אכן מתיק החקירה עולה כי המשיב היה תחת השפעת אלכוהול ומחקירתו של המשיב עולה כי יחסיו עם המתלוננת הסתיימו והוא מתכוון לטפל בעצמו. יצוין, כי בעקבות חקירתו של המשיב, נחקרה המתלוננת באזהרה על מעשי תקיפה כלפי המשיב ולא הכחישה אותם אך מסרה כי התגוננה מפני המשיב או שהדברים היו בצחוק (חקירת המתלוננת מיום 13.6.17 שעה 12:36). באותה חקירה, המתלוננת אף ביקשה לבטל את תלונתה ומסרה כי כל מבוקשה הוא שהמשיב יתרחק ממנה.

עוד יש לציין, כי ההודעה למשל"ט נמסרה על ידי שכנה ששמעה צעקות מדירת בני הזוג וכאשר הגיע שוטר לדירת בני הזוג, המתלוננת מסרה לו כי היה ויכוח של צעקות וקללות, לא איומים ולא תקיפה וכי אינה רוצה להתלונן כנגד המשיב, אולם לאחר מכן בהודעתה תיארה אירועי תקיפה ואלימות כנגדה על ידי המשיב.

מעובדות כתב האישום אין מדובר באירוע יחיד וכי גם המשיב עצמו מודה כי היו אירועים בעבר בהם נקט באלימות כלפי המתלוננת וסיפר כי המעשים בוצעו על רקע המידע שקיבל כי המתלוננת מתרועעת עם גבר אחר.

אינני מסכימה עם עמדת באת כוח המשיב כי מדובר במעשים מינוריים ובכל מקרה מצויים ברף הנמוך ביותר. יחד עם זאת לא נעלמו מעיני סתירות ביחס לגרסת המתלוננת, אך אציין, כי ככל שיש סתירות או אי בהירות ביחס לגרסתה של המתלוננת, הרי שאלה צריכות להתברר במסגרת התיק העיקרי. לעת הזו, הרי שחומר החקירה מהווה ראיות לכאורה כנגד המשיב וכאמור, ב"כ המשיב לא חלקה על קיומן של ראיות לכאורה.

באת כוח המשיב לא חלקה גם על עילת המסוכנות אך טענה כי זו ספציפית כלפי המתלוננת עצמה ולא כלפי כולי עלמא.

עברו של המשיב אכן אינו נקי וכולל שתי הרשעות בעבירות אלימות, האחרונה משנת 2014 על עבירה שנעברה בשנת 2012 בגין עבירות כלפי שוטרים ובית המשפט האריך מאסר מותנה שהיה לחובתו של המשיב ואשר הושת עליו בתיק משנת 2011 בגין עבירה של תקיפה סתם. משכך, לא ניתן לומר כי מסוכנותו של המשיב היא כלפי המתלוננת בלבד.

אכן, אין מדובר באדם ללא עבר פלילי, אך יחד עם זאת עברו של המשיב אינו מכביד ומכל מקום אני סבורה שניתן לאיין מסוכנות הנשקפת מהמשיב באמצעות חלופת מעצר שתבטיח זאת.

כאמור, מתקיימת גם חזקת מסוכנות הקבועה בחוק מעצם המעשים המיוחסים למשיב, אולם אין בכך כדי לקבוע כי לא ניתן לאיין חזקת מסוכנות זו באמצעות חלופת מעצר אשר אני מוצאת לנכון לחזקה באמצעות ערובה כספית שתבטיח שלא יפר את תנאי השחרור.

משקבעתי כי לטעמי ניתן במקרה זה להורות על שחרור המשיב לחלופת מעצר כזו, אשר יהא בכוחה כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו, יש מקום לבדוק את החלופה המוצעת על ידי באת כוח המשיב.

המדינה סבורה לגבי אימו של המשיב כי מדובר במפקחת בעלת עבר פלילי ויש בכך כדי לפגום ביכולתה של המפקחת לשמש חלופת מעצר ראויה (רישום הפלילי של המפקחת הוגש לבית המשפט).

יצוין, כי כאשר נשאלה המפקחת לגבי עברה ציינה ולא הסתירה כי היתה מעורבת במעשה פלילי של תקיפה ולא ציינה את העבר בעבירה של מרמה.

אני סבורה שעצם קיומו של עבר פלילי של מפקח, איננו פוסל אותו מלעמוד במלאכת הפיקוח, הכולל בעיקרו הצבת גבולות כלפי המשיב ודווח למשטרה במקרה בו ישנה הפרה מצידו של המשיב (ראה בעניין זה בש"פ 3199/15 **אמיל עזאם נ' מדינת ישראל**).

אין להקל ראש בעבירה בה הורשעה המפקחת, אך אני סבורה שאין בנתון זה כדי לשלול אותה כמפקחת.

שמעתי את המפקחת ולא התרשמתי כי איננה יכולה להציב גבולות למשיב לבל יפר את התנאים. עוד התרשמתי שדודתו של המשיב יש בה כדי להוות גורם המסוגל להפגין סמכותיות ואסרטיביות.

כמו כן, נתתי דעתי לסיפורה הכואב של המשפחה אשר רצוף בטרגדיות של מוות כתוצאה ממחלת הסרטן. אימו של המשיב סיפרה כי היא חולה במחלת הסרטן וכי בנה, אחיו של המשיב נפטר ממחלה זו וכך גם סבתו וסבו שנפטר רק לאחרונה לפני כחודשיים. בנוסף, סיפרה אימו של המשיב כי אביו נפטר בעקבות אירוע מוחי נוכח הכאב והצער ממות בנו לאחר שנלחם במחלת הסרטן. עוד הוסיפה אימו של המשיב כי הוא היחיד שנותר לה.

אשר לנסיבות המקרה, אני מוצאת לנכון לחזק את חלופת המעצר באמצעות ערובה כספית שיהיה בכוחה לשמש גורם מרתיע ותבטיח שלא יפר את התנאים.

לפיכך אני מורה על שחרורו של המשיב ממעצר בתנאים הבאים:

1. המשיב ישהה במעצר בית מלא ברחוב שז"ר 59/16 בנהריה בפיקוח אימו הגב' לידיה אמיתי אסאדו ת.ז. ובפיקוח דודתו הגב' שולה בן עזרא ת.ז.
2. חל על המשיב איסור ליצור קשר עם המתלוננת בין ישיר ובין עקיף, לרבות באמצעות רשתות חברתיות ואינטרנט.
3. חל על המשיב איסור להתקרב לדירתם המשותפת של המשיב והמתלוננת. במידה ויהיה צורך כלשהו בהגעה לבית המשותף, תודיע הסיגורית לתביעה ותבקש את הסכמתה לכך ובכל מקרה יעשה הדבר בליווי מפקחת מהמפקחות שקבעתי. במידה והצדדים לא יגיעו להסכמות, יפנו לבית המשפט בבקשה מתאימה.
4. להבטחת קיום התנאים יפקיד המשיב סך של 1,000 ש"ח בקופת בית המשפט. הפקדת הסכום לא תהווה תנאי לשחרור המשיב, אולם אם הסכום לא יופקד עד ליום 28.6.17 בשעה 13:00 יהווה הדבר הפרה של תנאי השחרור.
5. המשיב יחתום על ערבות עצמית בסך 3,000 ש"ח וכן תחתם ערבות צד ג' על ידי כל אחת מהמפקחות שקבעתי.

החלטה זו מהווה פקודת שחרור.

ניתנה היום, א' תמוז תשע"ז, 25 יוני 2017, במעמד הצדדים.